

[Vivike.]

tilladelse til fiskerne — og her tænker jeg nok mest på indvandsfiskerne?

Det er rigtigt, at jeg i sin tid er gået ind for loven; men dengang var der gennemgående gode tider for fiskeriet; medens der nu er meget dårlige tider. Jeg tror, at friere forhold ville gavne fiskerne ved, at forbruget af fisk ville stige, og derfor har jeg spurgt ministeren, om han kunne tænke sig at gøre noget, der kunne gavne dansk fiskeri og gavne forbrugerne.

Det har været drøftet, siger ministeren, i kvalitetsudvalget. Det kan jeg nu ikke rigtig forstå, for det kan da ikke være kvalitetshensyn, man har taget. Hvad kan være mere hygiejnisk og mere sundt og frisk end den torsk eller rødspætte, der ligesom tages op af dammen i en fiskerbåd og leveres til kunden? Jeg kan ikke se det hygiejniske hensyn. Det er, som om der har været taget stærkere hensyn til handelsleddene; og ministeren var også lidt inde på, at det var illoyalt over for handelsleddene. Men det er jo ikke dem, der er i krise, det er fiskerne, og jeg havde derfor håbet på, at der kunne komme en lettelse til gavn for dansk fiskeri og danske forbrugere af fisk.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Nu skal jeg ikke gå i diskussion med det ærede medlem om betimeligheden af, at kvalitetsloven er, som den er. Der kan også sælges ufriske fisk fra båd. Men det er ret, som det ærede medlem antyder, at der også er taget et vist hensyn til handelsleddet, til detailfiskehandlerne. Derom har der været enighed, og det har fiskernes repræsentanter sluttet sig til.

Når det ærede medlem nu spørger, om jeg er villig til at give tilladelse, jeg forstår i større udstrækning end hidtil, skal jeg gerne på den givne foranledning forsøge at sætte mig nøjere ind i, om der i den administration af lovgivningen, der har været gennemført med hensyn til adgangen til at sælge fra båd, har været, skal vi sige tvivlstilfælde eller tilfælde, hvor man med rimelighed kunne lempe på vilkårene. Det er jeg ikke klar over, men jeg skal meget gerne undersøge, om det er tilfældet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Støhr Johansen** til indenrigsministeren:

„Hvorfor har Frederiksberg kommune fået afslag på en ansøgning om optagelse af udenlandske lån i modsætning til Københavns kommune og Københavns amt, og hvorfor kan Frederiksberg kommune ej heller få andel i det lån på ca. 80 mill. danske kroner, Kongeriget Danmarks Hypotekbank har optaget i New York?“

Støhr Johansen: Det er uden særlig begejstring, jeg på ny har stillet spørgsmål til indenrigsministeren om forskelsbehandlingen af kommunernes ansøgninger om tilladelse til at optage udenlandske lån. Jeg har to gange tidligere i det høje ting stillet spørgsmål om den praksis, der anvendes i sådanne sager, og jeg skal ikke lægge skjul på, at den argumentation, som den daværende indenrigsminister fremførte som begrundelse for den forskelsbehandling, ansøgningerne fra Københavns kommune om tilladelse til optagelse af udenlandske lån og tilsvarende ansøgninger fra Frederiksberg kommune har fået, ikke forekom mig særlig overbevisende. Det er derfor naturligt, at jeg nu, da vi har fået en ny regering og en ny indenrigsminister, igen peger på de vanskeligheder, som denne forskelsbehandling har betydet for Frederiksberg kommune.

Mit spørgsmål har den meget aktuelle baggrund, at Frederiksberg kommune ikke har kunnet få lov til at optage udenlandske lån, medens der for nylig blev givet Københavns kommune tilladelse til at optage lån på 75 mill. DM. Tilsvarende behandling har en ansøgning fra Københavns amt fået, ligesom der er givet andre kommuner ud over landet mulighed for at få andel i det dollarlån på 80 mill. kr., som Kongeriget Danmarks Hypotekbank og finansforvaltningen er i færd med at optage i New York. En ansøgning fra Frederiksberg kommune om andel i disse midler har ifølge indenrigsministeren absolut ingen udsigt til at blive imødekommet. Forholdet er her efter det, at Frederiksbergs nabokommuner er blevet favoriseret, idet det er en kendt sag, at der opnås en ikke uvæsentlig besparelse i renteudgiften ved optagelse af lån i udlandet. Jeg kunne se rimeligheden i at lade skatteborgerne på Frederiksberg selv